

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Troels Lund Poulsen ønsker ikke at svare. Så er det udenrigsministeren, eftersom ingen andre har markeret.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for en sober debat og kommentere nogle af tingene.

Udgangspunktet er jo selvfølgelig overordnet, om hr. Rune Lund har ret i, at tropperne er en del af problemet og ikke er løsningen; det er en klassisk formulering. Men Enhedslisten er et meget klogt parti. Det er jo meget klogere end FN, det er jo meget klogere end Iraks regering, så derfor er det jo sådan, at Enhedslisten selvfølgelig har ret. Det er bare den dårlige irakiske regering og det dårlige FN, der ikke kan forstå, at Enhedslisten har ret, for både FN og Irak mener faktisk, at vi skal være til stede. De beder os altså om at være der, og det er jo nok, fordi de mener, vi er en del af løsningen og ikke en del af problemet. Ellers ville der være et problem med både FN og Iraks folkevalgte regering.

Jeg så meget gerne, at også arabiske lande var inde, og det har jeg også givet udtryk for over for mine arabiske kolleger. Men Den Arabiske Liga er jo ikke rigtig inde nogen steder. Vi har ønsket at få den ind i Darfur, og det vil da kun være godt, den dag Den Arabiske Liga også påtager sig FN-opgaver. Det ville jeg kun være glad for, og jeg er da enig med Enhedslisten i, at det ville være dejligt, hvis Den Arabiske Liga gik ind i fredsbevarende aktioner og bidrog til fredsbevarende aktioner. Jeg ser meget gerne, at vi, f.eks. når vi den 20. juni skal drøfte Darfur i FN, også får bidrag fra arabiske lande.

Hr. Hoydal fremførte, at Bush og Blair har erkendt fejl, og henviste til den forrige diskussion. Det var et ganske glimrende indlæg, hr. Hoydal kom med, der er bare det ved det, at de fejl, som Bush og Blair har erkendt, er nogle, vi hverken har haft lod eller del i, så derfor er det lidt svært for mig at erkende, at Bushs og Blairs fejl også er danske fejl, for vi har ikke været med i de beslutninger, som Bush og Blair nu mener har været fejlagtige.

Kl. 13.50

Så vil jeg gå over til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Jeg er meget ked af, at vore veje skilles nu. For i virkeligheden vil vi jo det samme, og derfor har vi jo også været sammen så længe. Vi vil godt have, at det irakiske demokrati skal virke, vi vil også alle sammen have, at det irakiske folk får frihed og tryghed og frem-

gang, og det er jo derfor, at også S og R ønsker mere genopbygning. Vi vil også alle sammen gerne give FN en større virkeplads i Irak.

Jeg registrerede også, at Socialdemokratiet sagde – det syntes jeg var flot, og jeg er glad for det – at man vil støtte soldaterne, jeg tror, det var med materiel, og at man vil støtte NATO-træningen og FN-opgaverne. Der er også fra SR's side stillet forslag om 250 mio. kr. over 4 år. Vi har afsat 50 mio. kr. ekstra for 1 år, men vi kan naturligvis godt finde ud af noget sammen.

Så vidt jeg kan se, er det eneste, der skiller os, datoen, og det synes jeg er lidt ærgerligt. S og R siger den 1. juli, og det synes jeg er ærgerligt, ikke mindst i lyset af, at der nu er kommet en irakisk regering, som helt tydeligt speeder op for, hvornår den selv kan overtage sikkerheden, og har optimistiske forhåbninger om december og ellers et stykke ind i det nye år.

Hvorfor skulle vi dog ikke gøre opgaven færdig sammen? Hvorfor skulle vi pludselig, nu lige før den irakiske regering tror, at den kan tage det sidste trin mod en total irakisering, vise, at det tror vi ikke på, ved at trække os ud og dermed give regeringens og demokratiets modstandere større muligheder for at forhindre, at den irakiske regerings irakiseringsplan lykkes?

Når jeg ser betænkningen, kalder man det en tilbagetrækningsplan, men det er jo en omlægningsplan. Når man vil blive med soldater, når man vil blive med NATO-træning, når man vil blive med FN-opgaver, og når man vil blive med civile, som jo ikke kan fungere, hvis de ikke har militær støtte og beskyttelse, er der jo faktisk ikke rigtig noget ud over datoen, der skiller os ad – altså medmindre man ikke vil være med i koalitionen. Det hørte jeg sidste gang, men så kommer vi jo i den absurde situation, at vi render rundt dernede uden noget mandat, og jeg er helt sikker på, at hr. Niels Helveg Petersen ikke ønsker at være til stede uden mandat og uden den irakiske regerings tilladelse.

Lad mig så lige komme ind på beretningen. Her skriver S og R, at man gerne – også med deltagelse af danske soldater og sammen med andre NATO-lande – fortsat vil hjælpe den irakiske regering med at træne officerer og politifolk, og i god forståelse med S og R har vi i det seneste beslutningsforslag øget vores træningsindsats for officerer og politifolk.

Jeg er helt enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at der tydeligvis er meget uheldige elementer i politistyrkerne. Nu er det jo nok sådan, at irakerne aldrig har haft tillid til politistyrkerne. Jeg